

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 20. Horatiana quædam ex Græco ducta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Idem:

Ἀλλ' ἐξέδραμον, καὶ πόλις μὲν οἴχεται,

Ψυχὴ δ' ἐσώθη. Idem:

Βέβακα δύσποτμος οἴχεται

Ἀτάλαν, ἃ δυσχεσάτω προσέπου κλήρω.

Plato Parmenide: ἄρτι γὰρ ἐνθένδε οἴκαδε οἴχεται. Idem

Hippia maiore: ἐκείνο μὲν τοίνυν οἴχεσθαι, τὸ δυνατὸν τε καὶ

χρησιμὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ κελόν. Aristophanes: Αὐτὴ μὲν ἡμῖν ἢ

ἀπέσθαι οἴχεσθαι. Aristoteles: Ἀλλ' οἴχεσθαι τὸ ἐν καὶ τὸ ὅλον ἐν

ἡθελείας. Lucianus: δις κατηγορημένω. Ἀοκνον χεῖρ ἄντινα

μάλιστ' ἀναίμακτα συνείροντα τὴν χησμοῦς, ἢ οἴχεσθαι οἱ τὸ δόξαν

τὴν τέχνης. Plutarchus περὶ σωικῶν ἐραντισμάτων. Οἴχεσθαι γὰρ

ἢ τὰς, εἰ πάντων ἐν πάσι μεταλαμβάνειν δεήσει. Sed mihi

facile fuerit vel iustæ magnitudinis librum ex eiusmodi

exemplis conficere: nisi sic quoque verear, ne qui

hæc legent, in re satis aperta plus satis immoratum

esse me iudicent, cuius tamen rei in me culpa non hæ-

ret: non enim qui diligenter falsa conuincit, sed qui

indiligenter ea pro veris prodit, culpandus est.

Horatiana quædam ex Græco ducta.

CAPVT XX.

LEGEBAMVS Tibure, æstiuis mensibus, à pran-
 dio, dum se calor frangeret, vitandi somni causa,
 & διαγωγῆς χάριν, Odas Horatij, easque libentissimè,
 quæ de vetere illius loci salubritate atque amœnitate
 loquebantur: ac, si quid veniebat in mentem, quod
 aut è Græcis effictum, aut exquisitius dictum, aut de-
 nique ab eius poëtæ interpretibus prætermisum, ne-
 que tamen cognitu indignum, videretur, id, pro suo
 quisque captu, quasi symbolas quasdam, amicè &
 simpliciter in medium conferebamus. Atque ex illis
 colloca-

110 M. ANT. MVR. VAR. LECT. LIB. IIII.
collocationibus excerpta pleraque in his libris leguntur. Quale est hoc, quod cum recitata essent illa,

Quem tu Melpomenē semel

Nascentem placido lumine videris:

& quæ sequuntur: dixi, ea mihi videri expressa de sententia quadam Callimachi, qui in epitaphio patris composuit, quos Musæ pueros aspexerunt, eos per totam vitam Musis amicos manere:

μῦσαι γὰρ ὄσους ἴδον ὄμματι παῖδας,

Ἄχει βίη, πολὺς ἐκ ἀπιδέντο φίλοις.

Venit & ex eo in mentem, quod ex vetere quodam refert Eustathius, quos non aspiciunt Musæ, eis Circe pocula exitio esse. ἔς ἡ ἀποροῶσιν αἱ μῦσαι, τέτυκτο ποτὶ τὸ λήσαστο Κίρκη. Sed & illud quasi prætereuntes notamus, quod in eodem illo Epigrammate est,

ὁ δ' ἦσαν κρείσσονα βασκανίης,

consimiliter locutum videri Horatium quodam alio loco, vbi se invidia maiorem vaticinatur fore.

M. AN